

отпослѣ при испарението на водата излизаха изъ нея и за това не може да се улови съ химически реакции.

XVII.

Заклучение.

Отъ горнитѣ опити излиза, че живакътъ се разтваря не-електролитно въ вода, която съдържа въздухъ, азотъ, въгле-двуокисъ, сѣрна киселина, солна киселина и калиева основа сжщо тѣй, както въ бензолъ, алкохолъ и нитробензолъ.

Това разтваряне на метала се отличава отъ онова разтваряне, което допускаше електролитната теория и при което необходимо се добива електричество; то напълно прилича, обаче на обикновеното разтваряне на захаръ въ вода, нѣщо до сега не познато за никой металъ.

Този фактъ добръ хармонира съ опититѣ, при които се констатира, че живакътъ губи отъ теглото си въ водата, безъ да образува съединения.

Констатирания съ толкова опити фактъ, че благородния металъ се разтваря като захаръ въ водата, ни прави самоувѣрено да прѣдскажемъ, че той ще може и да се добие изъ водата, да кристализира.

Ако и този опитъ се направи сполучливо, тогава можемъ смѣло да обобщимъ работата. А важното тукъ е да приложиме тази разтворимостъ и кристализация не само върху живака, а и върху другитѣ благородни метали.

Отведнажъ ще стане ясно, какъ сж се образували кристали огъ злато, платина и жили отъ тѣхъ. Сжщото е и за другитѣ самородни метали.

Не бива да ни смущава това, че констатирахме разтваряне на металъ, който е теченъ и който образува пѣри.

Теоретически всички тѣла, па и най-мжчнотопимитѣ окиси се изпаряватъ.

Има и публикувани опити, съ които се доказва, че почти всички тѣла образуватъ пѣри, а тогава разтворимостъта, констатирана у насъ при живака, ще е много вѣроятна за злато, за платина и пр.

Въ нѣкоя скална дупчица се образуватъ кристали отъ кремъкъ; върху тѣхъ, кристали отъ злато. И двѣтѣ образувания сж еднакви и донесени отъ водата и сложени тамъ, кремъка разтворенъ като силициевъ двуокисъ и златото като металъ.